

ՄԵԼԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կէս տարեկանը 6 ռուբլ. Առանձին համարները 7 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են միայն խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցէն. Тифлисть. Редакция «Мшакъ».
կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի և տոն օրերից)

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են խրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ.

Կովկասեան կայսերական գերատեսչական ընկերութեան անդամները հրաւիրվում են տա-
րեկ և կէս տարեկան ժողովներ, որոնք լինելու են կիրակի օր, մայիսի 24-ին, կէսօրից յետոյ ժամը 2-ին,
Նախագահութեամբ ընկերութեան հիմնադիր և պատուաւոր անդամ բարոն Ա. Նիկոլայի: Պարագ-
մունքի առարկաներն են. 1) Ընկերութեան 1890 և 1891 թվ. գործունէութեան հաշիւը. 2) Թիֆլիսի
այգեգործական դպրոցի 1890 և 1891 թ. գործունէութեան հաշիւը. 3) Ն. Տարատկովի ղեկավարու-
թեամբ «Բոլոր հարստութիւնների հիմքն է երկրագործութիւնը» վերնագրով. 4) պ. Մարտիկովի
ղեկավարութեամբ «Բորձնական գերատեսչական կայսրանի հիմնարկութիւնը Պատարձեւի ղե-
ղում» 5) Խորհրդի անդամների, քարտուղարի և գանձապահի ընտրութիւնը:
Ներկայ կարող են լինել և կողմնակի անձինք:

1—2

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Սեան ծովի կղզին.—ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.
Խորիման և Էջմիածին. Նամակ Բագուից. Նամակ
Խաչապուրի. Նամակ Խաչապուրի. Ներքին լուրեր.—
ԱՐՏԱԲԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Արտաքին լուրեր.—ՀԵ-
ՌԱՎԻԴԵՐ.—ԲՈՐՍԱ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—
ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Կաթողիկոսական ընտրութեան
պատմութիւնը.

ՍԵՆԱՆ ԾՈՒՎԻ ԿՂԶԻՆ

Սեան ծովի կղզին հեռուից տեսնողը
հիանում է այդ տեսարանից, բայց կղզու-
վրա ոտը դնողը հիասթափվում է անմի-
ջապէս: Կեղտ, քարոքանք շէնքեր, անհո-
գութիւն, անկարգութիւն,—ահա տեսարա-
նը, որ ներկայանում է այցելուի աչքե-
րին: Մարդու սիրան է ցաւում, տեսնելով
վանքի այդ անկարգ դրութիւնը: Էջմիածին
գնացող թիւրքահայ աշխարհական պատ-
գամաւորներից մէկը, Սեան վանքն այցե-
լելուց յետոյ բացականչեց. «այդ վանքն
այնքան անկարգ դրութեան մէջ է, այն ինչ
դա, եթէ զանաւոր աշխատասեր, անձնուէր
և եռանդուն հոգեւորականների ձեռքում
կարող էր մեզ համար երկրորդ Վենեցիա
դառնալ»:

Եւ իրաւ, վանքը եկամուտներ ունի, սա-
փայն տունն քան վասնվում է ապարդիւն
փերպով վանքն ունի հողեր և ցամաքի
վրայ,—ասկայն ոչ կղզու վրա, ոչ էլ ցամա-
քի վրա ոչ մի դպրոց չէ պահուում: Վան-
քում կարելի էր գիշերօթիկ դպրոց պա-
հել իսկ ցամաքի վրա, Ելեւոսկի գիւղից
ոչ հեռու գտնվող վանքապատկան գետին

վրա կարելի էր մի երթել, կենտրոնական
ուսումնարան հիմնել: Կենտրոնական ենք
ասում, որովհետեւ այդ դպրոցում կարող
էին ուսում առնել հետեւեալ շրջակայ գիւ-
ղերից եկող գնացող մանուկները. այդ գիւ-
ղերն են՝ Ելեւոսկի, Չիբուկլու, Յամաքա-
բերդ, Գոմաձոր, Օրդաբլու և այլն...

Յիշեալ գիւղերի մի քանի ներկայացու-
ցիչներն արդէն հաւաքել են մի որոշ գու-
մար, որի չափը մեզ անյայտ է, և դիմելով
Սեան վանքի միաբնակիցներին, խնդրել են
գիշանել ուսումնարանի շինութեան համար
Ելեւոսկի գիւղին կապած վերջինջեալ վանքա-
պատկան գետինը: Սակայն մինչև օրս ի-
րանց խնդիրքին պատասխան չեն ստա-
նում:

Ելեւոսկի գիւղին հասնելուն պէս, մեզ
շրջապատեցին շրջակայ գիւղերի ներկայա-
ցուցիչները, աղաչելով որ հասցենք իրանց
խնդիրը Էջմիածին սինոդին: Թոյլ տալ
վերջինջեալ գետին վրա կենտրոնական-ծխա-
կան արական դպրոց հաստատելու: Իմա-
ցանք որ գիւղացիք արդէն ինքնաբերաբար
խնդրել էին ներկայացրել սինոդին նոյն
առարկայի վրա, սակայն որքան իմացանք
Էջմիածնում, նրանց գրաւոր խնդիրքը չէ
յարգվել սինոդից այն պատճառով, որ
գիւղացիք տղիտաբար անկանոն ընթացք
առեցին իրանց խնդիրքին: Սինոդը անկա-
րող է ծանաչել մասնաւոր անձանց, անկա-
րող է երաշխաւորել թէ մասնաւոր անձինք
ինչ գործադրութիւն կանեն իրանց ձեռք
բերած վանքապատկան հողից: Հարկաւոր
էր որ գիւղական հասարակութիւնները ոչ
թէ ուղղակի դիմեն Էջմիածնի սինոդին,

այլ նախ պարզելով այն հարցը թէ որքան
գումար են հանգանակած, դիմեն խնդրե-
լով թեմական տեսչին, իսկ այս վերջինը
իր կողմից դիմէր նոյն խնդիրքով սինոդին:
Կա է օրինական ճանապարհը:
Ի վերջոյ կասնք, որ բացի վերջինջեալ
երթելի գաղտնից, Սեան վանքի միաբնակ-
իւնը շատ բան կարող էր անել, եթէ ա-
ւելի եռանդոտ լինէր: Եւ իրաւ, եթէ մեր
հոգեւորականութիւնը մտաւոր և բարոյա-
կան զարգացման աւելի բարձր մակերեւոյ-
թի վրա կանգնած լինէր, նա կարող էր
Սեան ծովի կղզուց մի նոր վենեցիա
դարձնել... Տեղը շատ յարմար է դրա հա-
մար:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԽՐԻՍՏԵԱՆ ԵՒ ԷՋՄԻԱԾԻՆ

1860 թվին խորիման Հայրիկ, երբ դեռ վարդա-
պետ էր, եկաւ Էջմիածին և ճանապարհորդեց Անդը-
կովիտաւում: Նրա այդ ճանապարհորդութիւնը երկու
նպատակ ունէր. առաջին՝ դրամական օժանդա-
կութիւն հաւաքել ուսանողներից վարպէի դպ-
րոցի և տպարանի համար, և երկրորդ՝ ծանօթա-
նալ ուսանողների միտաւոր իմաստի և կացութեան
հետ:

Կովկաս դալով խորիման ամենից առաջ այցե-
լեց Մայր Աթոռը, Մատթէոսի կաթողիկոսու-
թեան ժամանակ, և մնաց Էջմիածին ընդամենը եօթ
օր... Յաջորդ 1861 թվին վերադառնալով վարպէ,
Հայրիկ նոյն թվին Վրդուի վաստակաւորութիւն
մէջ տպարգէս մի գեղեցիկ յօդուած: Այդ յօդուա-
ծում նա մի քանի խօսքով պատմում է, թէ ինչ
տպագործութիւն թողեց իր վրա Էջմիածինը, և
ապա մանրամասնօրէն կանգն է առնում այն կէտի
վրա, թէ ինչ նշանակութիւն ունի Էջմիածինը
հայրիկ համար, և ինչպէս կարող է նա ըստ
արժանաւոր ծառայել իր կոչման:

Ներկայումս, երբ Համադպրոցի ժողովի ընտ-
րութեամբ Վրդուի և Էջմիածինը բաւերը մի-
մանց հետ կապված են մի ներքին կապով, վե-

րին աստիճանի հետաքրքրական է խմանալ թէ
ինչ կարծիք է յայտնել Հայրիկ Էջմիածնի և
հայոց կաթողիկոսութեան մասին: Ուստի ներ-
կայ յօդուածում առաջ կը բերենք Հայրիկի
յայտած մտքերի մի քանի կէտերը, խոստանա-
լով «Մշակի» յաջորդ համարներից միում ար-
տատարել «Արծուի վաստակաւորութիւն» յիշեալ յօ-
դուածը:

Խօսելով Էջմիածնի հայրապետական դասի մա-
սին, խորիման ասում է հետեւեալը.

«Էջմիածնայ դասը ընդհանուր հայկազանց ե-
կեղեցական մարմնույն աչք ու ճրագն է. որչափ
այս ճրագին նշոյլներ առաւ և հարուստ լոյսեր
ցոլացան իրենց շուրջը, այնչափ կը լուսաւո-
րուի Հայաստանայց եկեղեցւոյ տաճարը: Էջմիա-
ծին լուսաւորական եկեղեցւոյ կամարին արն է.
իր ճառագայթները Այրարատայ կենտրոնէն բաշխե-
լով պիտի տարածէ և լուսաւորէ ողջ հայոց տունը:
Էջմիածնից բոլոր հայերուն համար սիրտ է, արտի բո-
լոր արեան շրջաններու կենտրոնական տեղին է...»

Այդպիսի խօսքերով ձևակերպելով Էջմիածնի
բարոյական արժանի նշանակութիւնը, խորի-
ման հարց է դնում, թէ ապա ինչ է պատճառ,
որ «այդ սրտից արեան յորդ շրջանների ճա-
նապարհը փակվել է», թէ «ինչ թանձր վարա-
գոյր է քաշված այդ կենտրոնական արևի ճա-
ռագայթների առաջ», և թէ «ով է վեր-
ցուցել հասարակաց լուսաւոր բարձր աշտանակի
վրա դրած ճրագը և դրեւ դրուական տակը, որ-
պէս զի տան դաւաններ ու մանկիկներ կարօտ
մնան լուսոյն»:

Այդ արգելադիմ պատճառները, Հայրիկի կար-
ծելով շատ են, և դրանցից նա մասնաւոր է ա-
նում մի քանիսի վրա միայն:

Ապա խօսելով կաթողիկոսի դերի մասին, խորի-
ման ասում է, թէ սխալ է այն կարծիքը, որ
իրեն թէ կաթողիկոսը միշտ ահ, միայն իր
հայրապետական դաւադանի իշխանութեամբ կա-
րող է առդին պահանջած հիմնական կարգա-
դրութիւնը Էջմիածնայ մէջ հաստատել, և պնդե-
րում է, որ Էջմիածնի կաթողիկոսը և առհասա-
րակ Էջմիածնի միայն այն ժամանակ կարող է
իրաւորել իր առաջ դրած խնդիրները, եթէ կաթո-
ղիկոսի հետ միասին, միասնաբար ոյժերով գործէ
ամբողջ միաբանութիւնը, և եթէ Էջմիածնի

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԱԿԱՆ ԸՆԴՏՐՈՒԹԻՒՆ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ

Եւ այսպէս, մայիսի 4-ի նիստը վերջացաւ քա-
ւասնուն ցանկի միաձայն հաւանութեամբ ընդու-
նելով: Մի բան մտաւայ յիշելու: Ընտրողների
թիւը 65 էր, 72 ձայնի իրաւունքով, այն է 7
ընտրողներ ամեն միւր երկու ձայնի իրաւունք
ունէին: Բայց 14 ընտրողներ ևս, չը կարողանա-
լով անձամբ դալ, ուղարկել էին իրանց կար-
ծիքը. և ապա այդ դրաւոր կարծիքները քառա-
նուն ցանկը կազմելու ժամանակ ի նկատի պի-
տի առնվելն օրէնքով: Եւ առնվեցան: Յայտն-
վեց, որ խորիմանի համար քուէ ուղարկել են
5 ընտրող, իզմիրեանի համար 1, Ալքեան
պատրիարքի համար 6, Վահագնեան Թաւրու-
թիւն պատրիարքի համար 3, Խորեն Մելիթարեա-
նի համար 2, Օրմանեանի համար 2, Շիրմանեա-
նի համար 2, Սուրենեանի համար 1: Ուստի ընտ-
րութեան մասնակցող 86 ձայններից խորիման ըս-
տացաւ 77 ձայն, իզմիրեան 73, Մելիթարեան
74, Երեմիա Տէր-Սահակեան 72, Ալքեան 6
ձայն: Երբորդ, այսինքն վերջնական ընտրութեան
օրը, միայն ներկայ եղող 72 ձայնները պիտի ի
հաշիւ առնվեն:

Գործի կէտը կատարված էր, բայց ամենադժ-
բարին և ծանրը դեռ մնում էր: Կայացած հա-
մաձայնութեան համեմատ խորիման պիտի ընտր-
վէր միաձայն, իզմիրեանի մասին պիտի թող-

վէր իւրաքանչիւր ընտրողի ազատ կամքին և
որովհետեւ յայտնի էր, որ 25 ընտրողներ իզմիրեա-
նին ձայն չը պիտի տան, ուստի իզմիրեան պիտի
պատահաւ 47 ձայն: Բայց մայիսի 4-ին, երեկոյան
դէմ չարաբերաչափ շտապներ ակնհայտ երեւալ. յայտն-
վեց որ Թիֆլիսում հրատարակվող անասուն թեր-
թի խմբագիրը իր խմբակով սկսել է պղտորել
ընտրողների միտքը և ամեն ձիգ թափում է հա-
մադել, որ իզմիրեան ևս միաձայն ընտրվի, և
որովհետեւ այդ անկարելի էր, ի նկատի ունենա-
լով, որ 25 ընտրողներ սե քուէ պիտի տային իզմիր-
եանին, ուստի իբրեւ սպառնալիք առաջարկել,
որ խորիմանին չեն ընտրի միաձայն, այլ միայն
40 ձայն ել տան, որով իզմիրեան առաջինը, իսկ
խորիման երկրորդ ընտրելով պիտի հանդիմանան:
Խորիմանին և իզմիրեանին հաւասար քուէներով,
այն է միաձայն ընտրելու առաջարկութիւնը արել
էր Բրուսայի պատգամաւոր պ. Ա. Յովհաննիսեան
դեռ մայիսի 1-ի աշխարհական պատգամաւորների
ժողովի մէջ, բայց մերժվել էր: Եւ ահա մայիսի 4-ին,
ընթերցելից յետոյ, Թիֆլիսի եկեղեցական պատգա-
մաւորներից ոմանք միասնաբար Ռուսոստանի պատ-
գամաւորների այն մասին հետ, որոնք համար խորի-
ման նոյնպէս դիմակ էր, ժողով են կազմում, որ
վճռեն կամ խորիմանին և իզմիրեանին միաձայն
ընտրել, կամ եթէ մենք չը համաձայնվենք, այն
ժամանակ իրանք պէտք է խորիմանին նուազ
քուէ տան: Ի մեծ պատիւ և ի փառս Թիֆլիսի
բոլոր աշխարհական և մի քանի եկեղեցական պատ-
գամաւորների, պէտք է քաղցրութեամբ յիշենք, որ
նրանք սաստիկ ընդդիմութիւն են ցուց տալիս այդ
տեսակ առաջարկութեան և բացարձակապէս յայտ-

նում են, որ եթէ այդ տեսակ բան անեն, բոլոր 25
աշխարհական պատգամաւորները համախառն եկեղե-
ցականների և Էջմիածնի միաբնակութեան պատ-
գամաւորների հետ պիտի թողնեն ժողովը և
զուրա գան, ւայն ժամանակ, դուռն է համակրե-
լի. Գասպար Էֆէնդի ծերունին (Նիկոմիդիայի
պատգամաւորը) սրբազան հարցը, դուք ձեզ
համար կաթողիկոս ընտրեցէք. ամբողջ ազգը
ցանկանում է խորիմանին, պարտաւոր էք նրան
միաձայն ընտրել: Թէ այս բացարձակ յայտարա-
րութիւնը, թէ զանազան կողմերից տեղացող հեռա-
գիրները, նամակները, եկած պատգամաւորու-
թիւնները, որոնք ամենքը պահանջում, խնդրում,
պաղտաւորում էին կատարելու ազգի ցանկութիւնը
ընտրել խորիմանին միաձայն, համախառն են եկեղե-
ցականներին. ուստի յայտնում են, որ պատրաստ
են միաձայնութեամբ ընտրելու խորիմանին, միայն
մի վերջին պայման ունեն, այն է որ Ռուսաստանի և
Պարսկաստանի աշխարհական պատգամաւորներից
4-ը (Արծուի, Աւաքեանի, Աթաբեկեանի, Մելիթ-
Արքեանի) մասնաւոր առաջին երկուսը սպիտակ
քուէ տան իզմիրեանին: Մի պատգամաւորութիւն
եկաւ մեզ յայտնելու այդ պայմանը: Պ.պ. Աթա-
բեկեան և Մելիթ-Աւաքեան յայտնեցին, որ ի-
րանք հակառակ չեն, պատրաստ են իրանց
քուէն տալ իզմիրեանին, բայց Արծուի և Աւա-
քեանի բացարձակապէս մերժեցին այն բանաւոր
պատճառներով, որ իրանք դուռն լինելով իրանց
ընտրելիներին, խոնարհվելով միայն մեծամասնու-
թեան առաջ, իրանց ընտրելիներից միայն խորի-
ման մնացած լինելով, հակառակ վարված կը
լինէին իրանց ուղղութեան, համադրութեան և

profession de foi-ին, եթէ այժմ բացի խորիմանից
ուրիշ են քուէ տային:

Վերջապէս լուսացաւ մայիսի 5-ի օրը:
Գիտ. շատ վաղ, ժողովուրդը սկսեց հաւաք-
վել. ամենքը լարված, յուզված դուռնեան մէջ
էին նախորդ օրվայ լուրերի պատճառով. եղան
ցոյցեր պատգամաւորների սենեակների առաջ.
օդի մէջ տիրում էր մի տեսակ էքսկլորականու-
թիւն, որ յուզում էր ամենքին: Բոլոր պատգամա-
ւորները յուզված են, վերջին անգամ Օրմանեան
և այլք դալին են համոզելու և պահանջելու, որ
Արծուի և Աւաքեանի, անպատճառ սպիտակ
քուէ տան իզմիրեանին: Վերջին անգամ սպառ-
նալիք է լինում, բայց նրանք մնում են անողորմե-
լի: Ժամը 8 1/2-ին զանազանները կոչում են պատ-
գամաւորներին վեհարան. ժողովուրդի մէջ սկսվում
է ցրվել խորիմանի մասին, Աւաքեանի նախորդ
օրվայ արտասանած ճառի տպած օրինակները.
«Կեցցէ Հայրիկ» աղաղակները թնդացնում են
օդը: Վահագնեան վճճ է սկսվում պատգամաւոր-
ների մէջ. Ստեփան եպիսկոպոս և Գասպար Է-
ֆէնդի բարձրաձայն դուռն են, որ թոյլ չեն
տալ ոչ ոքի խարդախութիւն անել, որ եթէ Հայ-
րիկ ընտրվի առաջին կանդիդատ և միաձայն,
մեծ շփոթութիւն պիտի ծագի ազգի մէջ, որ ի-
րանք եկեղեցականները ազգի ծառաները լինե-
լով պարտաւոր են ազգի կամքը կատարել. այդ
ազգը, առանց բացառութեան, խորիմանին կը
ցանկայ ընտրված տեսնել: Դուրսը ժողովրդի
յուզմունքը իր վերջին ծայրին է հասնում: Ահա
այդ ժամանակ արեգակի նման պարզվեց, որ
Ալքեանի և իզմիրեանի հետ խորիմանին առա-

գահակալին լծակից լինեն թէ թեմական առաջնորդները և թէ նոյն իսկ ժողովուրդը:

Սակայն միաբանութիւնը, ասում է Հայրիկ, եւ թարգման է մի տեսակ անարժեքական և անգործունէութեան. նա չէ ներկայանում եկեղեցական խնդիրներին և մտաւոր գործունէութեան, և նրան զբաղեցնողը հոգեւոր հարցերը չեն, այլ այդ միաբանութիւնը, հակառակ իր հոգեւոր կոչման, անձնատուր է եղած անտեսական խնդիրներին, դրամական գործերին, որոնք ոչինչ կապ չունեն և չը պէտք է ունենան հոգեւորական գործունէութեան հետ:

«Մեր դիտած յայտնի պատճառը, ասում է Հայրիկ, — էջմիածնայ յառաջադիմութեան ոտքին արդեն լինում քարը՝ անտեսական կառավարութեանը ամենամեծ գրգռումըն է, թէ պարսպին մէջ եղածը և թէ արտաքին մշակական գործընթացը. որոնք ծանրութիւնը Արծիւն էլ անձամբ կը գզայ Վարդապետ վանքին մէջը. ու, և իր աղատ թերեւ ճշուէր է բոլորովին: Սա այս է, ասելի բուն պատճառը որ Այրարատայ հռչակաւոր Աթոռը և ուրիշ հայոց երեւելի վանքերը վերանային և վերանային գրական արդիւնները չունին... Միթէ մի և նոյն պաշտօնական դրացիները չէ, որ ս. Երուսաղէմայ քառասունի չարի վարդապետայ միտքը և գրիչը կաշկռուէր է, որք հաղի կարող են արեան քրտինք թափելով, տեղիական արքայան տեղեւոր ծառայել և արչափ ուխտաւորաց պատասխանը տալ:»

Ամբողջ ծանրութիւնը, ամբողջ լուծը դնել կաթողիկոսի վրին, որ նա մենմենակ կը իր այդ ամբողջ ծանրութիւնը և առաջ մղի եկեղեցու և ազգի հոգեւոր պէտքերի գործը, իրականի կարծիքով և անարդարութիւն է և անպատասխար մար: Նա պահանջում է, ինչպէս վերին էլ ասեցինք, որ ամենից առաջ էջմիածնի վանքի մէջ ապրող միաբանութիւնը իր մտքերով և ձգտումներով հետեւող և համարալի լինի կաթողիկոսի հետ, որպէս զի կաթողիկոսը իրան մենակ, առանձնացած չը զգայ վանքի մէջ, ինչպէս այդ պատանիք օրինակ Ներսէս կաթողիկոսի ժամանակ, որը յաճախ դանդաղում էր ասելով. «Ճանդուղի նման միայն մնացել եմ էջմիածնայ տանիքի վրայ»:

Առաջ գալով այդ հայեցակէտից, Հայրիկն ասում է.

«Էջմիածնայ հայրապետական լուծին միւս ծայրը յիշուի արժան է որ միաբանութեան հոգին իր վրին վրայ ընդունի սիրով, և արնայէս պէտք է ընթանայ հայրապետական ոտքին հետը, որ ոչ յառաջ և ոչ եւս մնայ: Այդ հերթը չէ, հասկա պէտք է այդ առաջին ամիւր լուծին հետը երկրորդական և երրորդական լուծերը: Ով պիտի քաշէ այդ լուծերը. — լիճակաւոր առաջնորդները, թէպէտ և սոքա ունեն իւրեանց վրին վրայ վիճակներու սեպհական լուծը, բայց միաբանութեան հոգեւոր օրէնք կը հարկադրէ, որ իրենք նոյն հայրապետական ամիւր լուծին առաջ ընտելով ոյժ տան, որով անելի կը դիւրանայ արօրին ընթացքը... Այլ արտի ցաւով կը խօսիմ, միթէ վիճակաւոր առաջնորդները միայն եպիսկոպոս լինելու համար էջմիածնի պիտի երթան...»:

Այդ պայմանը դնելով, Հայրիկն պնդում է այդ

կէտի վրա, որ թեմական առաջնորդները պէտք է երբեմն երբեմն այցելեն էջմիածնին, և ոչ թէ տանտանանիք տարով նստելով իրանց թեմաւում, բոլորովին կարգած մնան էջմիածնից, և էջմիածնի գնալով պէտք է ընդհանուր խորհրդակցութեամբ, ընդհանուր ոյժերով մշակեն այն հարցերը, որոնց վճռելը այսպէս թէ անպէս նշանակութիւն ունի ժողովուրդի համար:

Իսկ եկեղեցու անտեսական գործերի մէջ Հայրիկ անհրաժեշտ է համարում նոյն իսկ ժողովուրդի մասնակցութիւնը և աշակցութիւնը, և հրաւեր է կարգում ժողովուրդի ներկայացուցիչներին, չը խորշել էջմիածնից, այլ ազատ գնալ այնտեղ, որի մուտքը ամենքի համար բաց պիտի լինի, և ընդհանուր խորհրդակցութեամբ առաջ տանել գործը:

Եւ ասա, այսպիսով մի կողմից կաթողիկոսի և միաբանութեան, և միւս կողմից հոգեւորականութեան և ժողովուրդի միաբան, համեմատելի գործունէութեան մէջ է տեսնում իրիմեան Հայրիկ էջմիածնի ոյժը և ժողովուրդի մտաւոր գործի առաջադիմութիւնը: Բաժան-բաժան գործունէութիւնը և անամբարշտութիւնը նա համարում է անաջողութեան աղբիւր և սկզբնական գործունէութեան:

Իրիմեան իր խօսքը վերջացնում է ասելով. «Եթէ կը սիրէք աղագային յառաջադիմութիւնը, յառաջ մտախը և լծուցէք եկեղեցական և աշխարհական ի միասին, կը տեսնաք ձեր աշխու և փորձով, թէ ինչպէս խոր կը վարէ և յառաջ կը իրթայ Հայրապետին սրբազան արօրը»:

Խ. Մ.

ՆԱՄԱԿ ԲԱԳՈՒՅՑ

Մայիսի 12-ին

Տիրում է անասելի դրամական յուսահատութիւն: Բազմոցներէ համար այդպիսի անաշող հանդամանքներ շատ քիչ են պատահել: Ո՛վ կարող էր երեակայել, որ հում նաթը 1889—90 թւերին պտղը 7 կոպէկ քնից պէտք է այսօր իջնի 3/4 կոպէկի:

Անպատելի ֆոնտանները յաջորդելով միմեանց, պահեստի բոլոր ամանները լցնելուց յետոյ, այժմ նաթիւնները մնացել են շուրջամբ, թէ ինչ անեն իրանց նաթիւնի հետ:

Մի կողմից աչքի առաջ ունենալով այն ամեն յայտնի ձեւեր, որ նաթիւններին իրանց ամեն մի պտղէ նաթ արդիւնաբերելու համար ծախս է լինում առնուազը նոյն 3/4 կոպէկ եթէ ոչ աւելի, միւս կողմից, որը կիրաւի դիմը ընկած լինելով պտղը 3 կոպէկի, որ պատճառ է դառն գործաւանդների դադարեցնելուն, հետեւապէս և հում նաթի պահանջը պակասելուն, նաթիւններին տարի ըստ չէ մնում, եթէ ոչ արդիւնաբերութիւնը դադարեցնել:

Բայց սրբան բարդ դժուարութիւններ են կապւած այդ գործերը դադարեցնելու հետ: Նախ կան

հորեր, որ դադարեցնելով վիշտում և վշտովում են: Կան մարդիկ, որ հորերի համար հողերը ուրիշներին կապալով վերցրած լինելով, և մի երրորդական տասանորդ տալ կապալեցված լինելով, հարա չունեն իրանց պայմանի դրութեամբ արդիւնաբերութիւնը դադարեցնելու: Բացի այդ և սրանց նման շատ դժուարութիւններ, կայ և մի ծանրաւիշիւ հարց: Մեր նաթարդիւնաբերութեամբ պարտադրեք առհասարակ ամենքը շատ փողեր են պարտքով վերցրել միմեանցից, և ասա այսօր ամեն մէկը ստիպւած է մեծ մեծ տոկոսներ տալ (մինչև 20%) և հարկւր հազար բոլորի արժողութեամբ կապալտանելը ապարդիւն և անգործըցած թողնել, մի ծանր հանգամանք, որ ամենին նեղութեան մէջ է գցել:

Ժողովրդական առածը, թէ՛ «Ալի գդալը վալիի գլխին են դնում, վալիի գդալը՝ Ալիին», տեղի է ունենում ամեն օր: Եթէ այդ տեսակ ճգնաժամը շարունակելի մտ 10 ամիս կամ աւելի, և ապա մի շարք մանկութիւններ անխուսափելի կը լինեն: Առ այժմ տեղի են ունեցել 4—5 սընանկութիւններ, բայց դրանք գլխաւորապէս օտարներին են. հայերը դեռ միմեանց պահպանում են, այն յուսով, որ այդ ճգնաժամը կը տևի ոչ աւել քան 6 ամիս:

Գործերի այդ ամսիկիսար դրութեան պատճառով, ամենաակնառու ընկերութիւններ և վաճառականական տներ իրանց ծառայողներին ուժիկները 25 տոկոս պակասեցրել են: Կան և այնպիսիները, որոնք 450 բոլորի ամսական ուժիկը այժմ իջեցրել են 250 բոլորի: Աւելորդ է ասել, որ բազմաթիւ մշակներ մնացել են անգործ, մեղենագործարանները գործ չունեն, ընդհանուր տաքսաւոր իր աղբիւնութիւնն է ունեցել և մանր արհեստաւորներին, վարձով տներին, մանր վաճառականութեան և ամեն մի ձեռնարկութեան վրա: Ընդհանուր դանդաղ է, թէ փող չը կայ: Ամենքը ըստ պատմ են կերտելին և հում նաթի քնիք բարձրանալուն. բայց նշողներն այնքան քիչ են, որ ամենքը համեմայն կը լինեն, եթէ ոչ 6 ամիսից, գոնէ 10 ամիսից յետոյ Բագուս կինդանութիւն առնէր: Եթէ ընդունենք, որ նաթարդիւնաբերողներ իր փրկութիւնը սխտիկաւոր պէտք է լինել, չենք կարող միթիւրալի, որովհետեւ արդէն կազմեւած սխտիկաւորում մասնակցում են միմեանց չորս նշանաւոր ֆիրմաներ, այն է պ. պ. Բուրաբեկ, Ա. Դաման, Թաղիւմ և Լիւնսօղան. սրանցից ամեն մէկը մէկը մտ միլիոն ու կէսի վարկ ունեն, միւս գործարանատէրերը դեռ տառանում են և սպասում են մանանայի:

Ա. Ար.

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Բաթում, մայիսի 18-ին

Թոյլ տուք մեզ, կը խնդրեմք, ձեր յարգելի թերթին միջոցաւ, մեր և մեր արդոյ պաշտօնա-

կից պատգամաւորաց—որոնք, հաւատարմեք, սիրով պիտի միանան մեզ յայտ պարագային—ջերմ ջնորհակալեք մատուցանել թիֆլիսի աղին և պատական հայ հասարակութեան նոյն մեղ առած սիրալի ընդունելութեան համար:

Թոյլ տուք, որ անկեղծօրէն յայտարարեմք, թէ որչափ զգածված ենք նոյն մեր նկատմամբ արտայայտած այնչափ սիրոյ զգացմանց համար, որով կարծես ամեն զր կուէր գերազանցել միւսը, զմեզ այնչափ սիրալի կերպիւ պատուասիրելով: Եթէ այս մեր ուղեւորութեան մէջ ունեցանք վայրկեաններ, երբ տեղական դժուարութիւններէ նեղեալ վնասութեան տեղի կը տայնք, կը խուստովանեմք, որ թիֆլիսի մեր սիրելի հայրենակցաց կողմանէ մեր դատած սրտաբուռն հիւրընկալութիւնը կատարելապէս բաւական էր մեր կրած նեղութիւնները մոռացնելու:

Եթէ թիֆլիսի և Կովկասի առհասարակ հայ հասարակութիւնն կը հաւատայ, որ կաթողիկոսական ընտրութեան առթիւ փոքր ինչ աշխատած լինիմք մեր արդոյ ընկերքը, մեր համայն պատգամաւոր եղբայր Նոտ կատարեալ համեմատութեամբ գործելու—որպէս զի այն սիրեցեալ անձնաւորութեան ընտրութիւն և կատարեալ լինի տաւնց որ և է կուսակցութեան—եթէ կը հաւատան, կըսեմք, որ մեր այս փանաքի ծառայութեամբ նոյն համակրութեան միւս փոքր ինչ իւրաւունք ստացած ենք, կը յայտարարեմք բացարձակապէս թէ այս իրաւունքը կը տարածի միանգամայն Տաճկաստանի, Ռուսիոյ, Պարսկաստանի և այն համայն պատգամաւորաց վրա, որոց իւրաքանչիւրն իւր շրջանին մէջ գործեց մի և նոյն նպատակի համար:

Այժմ կը մեկնիմք, և կը հեռանալք ձեր գեղեցիկ երկրէն, քաղցր յիշատակներ տանելով մեզ հետ, և կըսեմք թէ մի մոռանաք զմեզ, և սիրեցեք զմեզ, ինչպէս մեք եւ չը պիտի մոռանալք, և չը պիտի դադրեմք սիրելու զձեզ:

Գար. Յովհ. Բաբաղեանց

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Թիֆլիս, մայիսի 20-ին

«Արձագանք» լրագրի № 58-ի մէջ մի լուր է տարված արագաւոր տեղակալ Երեմիա եպիսկոպոսին տուած ուղերձի մասին, որի մի անվաւեր օրինակը «Տարազ» շաբաթականին չտարված է տպելու իր № 18-ի մէջ: Հարկ եմ համարում յայտնել ի դիտելիս հասարակութեան, որ սրբազան Երեմիա եպիսկոպոսին, իբրեւ համազգային ընտրողական ժողովի նախագահին, մայիսի 6-ին առաւօտեան ժամը 8-ին, մատուցվեց 18 աշխարհական պատգամաւորներից ստորագրւած մի ուղերձ, որի ճիշդ օրինակը դեռ Երեմիայ ուղարկել եւ «Մշակ» լրագրին «Կաթողիկոսական ընտրութիւն» ժողովուրդը ապշած մնացած է այն պահանջի տեսարանի առաջ, որ երեւում է երկրքի վրա. իր դիմախօս հասած արեգակի շուրջը բոլոր վիւ է մի ծխածանման բակ, ճիշդ ս. տաճարի դռներէ զլինի, ծխածանի բոլոր գոյններով, որը կամայ-կամայ իջնելով, անհետանում է լիւսարանի ետեւը. ծերերը յիշում են, որ այդպիսի մի պահանջի երկնային երեւոյթ տեղի ունեցաւ և Ներսէս Աշտարակեցու թիֆլիս մտնելու ժամանակ, 43 թվին: Այդ երեւոյթից կաշկանդված զգացումները նորից հոտում են և դրողիւնը շարունակվում է:

Ժամը 1-ին և 30 բոլոր ատենադպիրը կարգում է արձանագրութիւնը և ամենքը ստորագրելուց յետոյ, ժամը 2-ին նորից տաճարը թնդում է «Էջմիածնին ի շորէ» շարականով և նախագահ սրբազանը յայտնում է ժողովը փակված:

Հաղիւ տաճարի դռները բացվում են, որ որոտայից արդարական, անասելի ոգեւորութեան, ցնցածութեան, հրճանքի, ծախահարութիւններից ցուցեցի դրողում են վանքը և չըմակալքը: «Կեցցէ համազգային ժողով», «Կեցցէ իրիմեան Հայրիկ», ասա այն ձայները, որոնք լուրում էին տարափելի ժողովի մէջ: շատերն ուրախութիւնից լացում են, համարում են միմեանց: Պատգամաւորներին արած օւլաջիւններին վերջ չը կայ հաղիւ կարողանում ենք մի կերպով սարդիւ մեր սենեակները քիչ համարաւանալու մինչև ձաշը:

Վերևում մոտացայ յիշելու, որ այդ օր, պարտաւոր ժողովի մէջ կարգաւ մայիսի 4-ի գործողութեան արձանագրութեան հայերէն և ռուս-

շարկողներ անկեղծ չեն, այլ դիմակաւորված իրեմանի անուամբ, ալապէս, հարկ չը կար այդքան խառնութիւն յարուցանել և պահանջել, որ իզմիւրեան ևս միաձայն և հաւասար ըլտէ ստանայ:

Վերջապէս Տեղապետ սրբազանի ձայնը լուցնում է ամենքին: Հանդիսաւոր ցնացքը սկսվում է. խռնված ժողովուրդը տեղի է տալիս պատգամաւորների առաջ աղմկալի ցուցերով, «Կեցցէ Հայրիկ» աղաղակներով, որոնք չեն դադարում, երբ տաճարի դռները փակվում են: Աղօթքից յետոյ, նախագահը ժամը 9 1/2-ին նիստը բացված է յայտարարում: Սահակ եպիսկոպոս խօսք է խնդրում և հետեւալ ատենաբանութիւնն է անում. «Երեկ վայ ժողովով ցանկացանք, որ ազգի ձայնով վրձուենք ազգի և եկեղեցու բախտը. այսօրվայ ժողովով պիտի կատարենք այդ գործողութիւնը, որը մեր անձի հետ միասին պատմութեան սեփականութիւն պիտի դառնայ, բայց մենք նոր պատմութիւն ստեղծել չենք կարող, փորձը պիտի առաջնորդէ մեզ: Մեր եկեղեցին կանգուն է մնացել, պիտի մնայ յաւիտեան և դժոխքի դուռները չը պիտի կարողանան յաղթահարել նրան. մենք ունեցել ենք լուս հայրապետներ, բայց ունեցել ենք և այնպիսիներ, որոնց պատմութիւնը սե և չիկրով կը նկարագրէ. նաև դիմենք, որ եղել են արժանաւոր կաթողիկոսներ, որոնք սակայն քարկոծվել են ժողովուրդից, ուստի կատարենք մեր պարտաւորութիւնն առանց աղբիւնութեան երկարակրելու: Տարակցա չը կայ, որ միայն Հոգին Սուրբ պիտի ներշնչէ մեզ հայրապետ ընտրելու մի այնպիսի անձն, որ արժանաւոր յաջորդ

լինի Ս. Գրիգորի և Սահակի դրա համար դուք, աշխարհական ընտրողներ, երկվեցիք»:

Ապա տաճարի մեայ կամարները թնդում են «Էջմիածնին ի շորէ» հոգեւորալ շարականով, որ երգում են բոլորը յոսնկայ և երկվաթմութեամբ:

Պրօկուրորը յայտնում է, որ օրէնքը 25-րդ յօդ. համաձայն այսօր պիտի կատարվի երկու կաթողիկոսացուների ընտրութիւնը և ամեն մի ընտրելու թերթը առանձին պիտի առաջարկվի և իւրաքանչիւր ընտրող բարձր ձայնով պիտի արտասանէ «ընտրեմ» կամ «ոչ ընտրեմ» բառը և արտասանելուց յետոյ գրէ այդ բառը և ստորագրէ:

Ժողովականների մի երկուսի կողմից փորձեր են լինում համոզելու պրօկուրորին ամենից առաջ լրեմիա արքեպիսկոպոսի թերթն առաջարկելու, կամ լրեմիաբանի թերթը: Պրօկուրորը յայտնում է, որ օրէնքի համաձայն պիտի առաջարկվի թերթը և առաջարկում է Միլտից իրիմեան արքեպիսկոպոսի թերթը:

Հ. Առաքելեան ոտքի կանգնելով առաջարկում է, որ ինչպէս ժողովը նախորդ օրը միաձայն ընդունեց իրիմեանի քառանգն ցանկի մէջ մտցնելը, այսօր ևս միաձայն և ոտքի կանգնելով ընտրէ նրան:

Հմայեալ եպիսկոպոս Դիմաքեան բարկացած պատասխանում է. «Էլ ընտրենք, եթէ դուք պընդունէք զիմիւրեան սրբազան ևս միաձայն ընտրելու»: Ժողովը մերժում է այս առաջարկութիւնը: Պրօկուրորը յայտնում է, որ ինչպէս իրիմեանի քառանգն ցանկի մէջ մտցնելը, այսօր ևս միաձայն և ոտքի կանգնելով ընտրէ նրան:

Միւսում է իրիմեանի քառանգն ցանկի մէջ մտցնելը:

10-ին կրտսերադոյն պատգամաւոր Մադիրաբեանից տաճարի կամարների տակ 72 անգամ թընդում է «ընտրեմ» բառը. ոչ մի բերան չէ դուրս եկել և չէ արտասանում «ոչ ընտրեմ» բառը. վերջանում է ժամը 10 3/4-ին:

Ժամը 11-ին առաջարկվում է իզմիւրեանի թերթը. 50 ձայն լուրում է «ընտրեմ», 22 ձայն «ոչ ընտրեմ»: Երբ Դարիկեան և Հ. Առաքելեան արտասանում են «ոչ ընտրեմ», Դիմաքեան սրբազան հարցնում է. «Առաքելեան ըսաւ «ոչ ընտրեմ», Դարիկեան ըսաւ «ոչ ընտրեմ»—Այո, սրբազան, Առաքելեան, Դարիկեան ըսաւ «ոչ ընտրեմ», լինում է պատասխանը:

Վերջանում է ժամը 11 1/2-ին: Դիմաքեան ժողովուրդի ցուցերը, աղմուկը շարունակվում են: Ժամը 12 և 10 բ. սկսվում է խորհրդականների ընտրութիւնը և վերջանում է 12 1/2-ին. 16 «ընտրեմ», 56 «ոչ ընտրեմ» ձայներով:

Ժամը 12 1/2-ին սկսվում է երեւմիա արքեպիսկոպոսի քառանգն ցանկի մէջ մտցնելը և վերջանում է ժամը 1 և 10 բ. 19 «ընտրեմ» և 53 «ոչ ընտրեմ» ձայներով:

Ժամը 1 և 25 բոլորից սրբազան նախագահի գործը ձայնը հռչակում է, որ Տեղ. Միլտից արքեպիսկոպոս իրիմեան միաձայն, 72 ձայնով և Տեղ. Մաթիէոս եպիսկոպոս իզմիւրեան 50 ձայնով ընտրված են կանդիդատներ յատկաձն կաթողիկոսութեան ամենայն հայոց: Ամիջապէս տաճարի փողը զանգալը մեղմ, հնչիւնով աւետում է այս լուրը ժողովուրդին և ամբողջ էջմիածնը դրողում է որոտընդոտ աղաղակներով «Հայրիկ ընտրված է», «Կեցցէ Հայրիկ» և յանկարծ տիրում է խորին

բունական պատմությունը հետևելով որի տարիներին էլ ռուսացաւ, պատճառն այն էր, որ անցեալ շաբաթ, Համարածնան տօնի պատճառով «Մշակի» համարը դուրս չէր գալիս, հերթը դեռ այդ ուղիովն էր հասնում: Դա կը տպուի յաջորդ համարում ստորագրողներին անուանելով: Անշուշտ նա, կը տպուի և «Արարատ» ամսագրում:

«Տարադի» մէջ տպագրւած ուղերձի սկզբնական խմբագրութիւնն է, որը, երբ պատգամաւորները հաւաքուցին կարգադրու և ստորագրելու, ինչ ինչ նկատումներով, մի քանի փոփոխութիւններ և կրճատումներ կ'ընդունէին: Այդ վերջնական խմբագրութիւնը պատգամուի ստորագրուեց 18 պատգամաւորներով: Ընացած 7-ը, բացի Ա. Յովհաննիսեանէն, յայտնել էին, որ երբ Տիգրան Եփեփեանը կ'ընդունէր ստորագրել թող թերթին ուղարկուի իրանց ևս ստորագրելու, բայց երբ պ. Կիւրաքանչեան ստորագրելուց յետոյ՝ ուղարկուեց, յայտնուեց, որ նրանք գնացել էին վանքերը այցելելու: Պ. Ա. Յովհաննիսեան այդ ուղերձի տպու ինքնիւ մէջ չէր կամեցաւ որ և է մասնակցութիւն ունենալ:

Հ. Առաքելեան

ՆԵՐԵՂԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Մէշէղից «ԿԱՅԿԱՅ» լրագրին հետագրում են մայիսի 14-ից: «Գործող» օրն է որ այստեղ խօսեալն մեծ կոտորածներ է անում. մեծադիմութիւնը մեծ է. եւրօպացիները, բացի երկու ուսու բժիշկներէն, դուրս գնացին քաղաքից:

ՆՈՒՅԻՆՈՅ մեջ գրում են. «Մայիսի 15-ին Նուխի քաղաքից 8 կամ 7 վերստ հեռավորութեամբ, պօստի ճանապարհի վրայ, մօտակայ փոքր անտառից մի խումբ աւազակներ յանկարծ հրացաններով յարձակուեալ են 3 ֆուրքանի վրայ, վերադառնալով են երկու ֆուրքանի-պահուստներն և երկու ճանապարհորդներին: Աւազակները իսկոյն անհետանում են, ոչինչ չը տանելով ֆուրքանիներէն, վերադառնալով մէջը մնաւում է ճանապարհին, իսկ մնացածներն վեր է առնում պօստի օմնիքուսը, որը մի 10 բոպէից յետոյ գալիս է այդ անցքի տեղը: Այդ ամենը պատահում է երկուշաբթի օրը 4-ին»:

ԳԱՆՁԱԿԻՑ մեջ գրում են. «Մայիսի 14-ին գիշերը սպանված է եղեալ իւրիշ կողմից, որը 7 վերստ հեռու է Գանձակից, մի կողակ, Լաբիսի կողակները գնացել, որը գտնուեալ է միշտ այդ կողմից: Կողակի սպանութեան պատճառը և տեղը դեռ ևս որոշված չէ, որովհետև սպանվածին գտնում են կողմիցից հեռու և մի և նոյն ժամանակ ինքն սպանվածը ինքրան է եղել վախճանի տարի, որ նրան թող տան այլ տեղ քնելու այդ գիշերը: Կարծում են որ այդ

սերէն ընդգիշերը: Մայիսի 4-ին, երբ Հ. Առաքելեանի ճառը միաձայն ընդունուեց, արձանագրութեան իրեն հիմք ընդունուեց այդ ճառը, որի համառօտ բովանդակութիւնը արձանագրուեց և որովհետև այդ արձանագրութիւնը բոլոր ընտրողների ստորագրութեամբ պիտի ներկայացուի Վեհափառ Կայսրին, ուստի պրօկուրօրն արձանագրութիւնը կազմեց ուսանելի լեզուով, բայց ի նկատի ունենալով, որ ընտրող պատգամաւորներից շատերը ռուսերէն չը գիտէին և համազգային ընտրողական ժողովի բոլոր գրադրութիւնը կատարվում է այն լեզուով, որով հայոց եկեղեցին վարում է իր գործերը, ուստի որոշեց արձանագրութեան հայերէն ընդգրկել ևս պատրաստել: Ահա այդ պատրաստած հայերէն ընդգրկը մայիսի 5-ին, պ. պրօկուրօրը կարգաց ժողովի մէջ, որ ստորագրեցին բոլոր 72 ընտրողները:

Ապա երբ ժողովին կարգացուեց այս արձանագրութիւնը, մի փոփոխութեամբ ուղղուեց այն մասը, ուր ասված է արքեպիսկոպոս խորհրդի մասին, այն է թէ նորին բարձր սրբազանութիւնը յայտնի է իր օրինապահութեամբ, այսինքն կարողութեամբ տալ զԱստուծոյն Աստուծոյ և զԿայսրին կայսեր—այն մտքով թէ այդ յատկութիւնով օժտված է ոչ միայն խորհրդի անանձնապէս, այլ բոլոր և միւս հոգեւորականներն ըստ իւրեանց հոգեւոր կոչման և մանաւանդ ընտրեալ կանոնադրանքով:

Ժամը 3-ին միաբանութեան սերտաշունտի դանդաղեցաւ և հրապարակ: Այդ օրը պաշտօնական հաշիւ, որին ներկայ են և բարձր իշխանութեան ներքին և արտաքին իշխանութիւնները:

սպանութեան մէջ «կնոջ պատմութիւն» կայ:

Մեղ գրում են ԳԱՆՁԱԿԻՑ հետեւեալը. «Մորենի շատանցել է Գանձակի ու Բագրի նահանգներում: Գործողները մեծ քանակութեամբ ունենալով այժմ կը պատահէ մեծ թիւով ընտրող ժողովուրդին, որը մօրենի է կոտորում: Հայի բերքը մեծ յոյսեր է տալիս: Արտերը շատ զանազանութեամբ են լաւութեան կողմից: Լաւի հետ շատ վատն էլ կը գտնուի: Կարելի է ասել որ դեռ ևս հայաբնակները գրութիւնը միջակ է: Բայց մի սարսափելի թիւը նամի էլ է երեսն գալիս, որը շատ վտանգաւոր է հայերի համար. այդ դաշտային մուկն է, որ շատանում է մեծ քանակութեամբ, դրա դէմ արդէն ամենքն էլ թող են և ոչինչ միջոց դեռ ևս չէ հնարած այդ թշնամու դէմ տեսելու համար»:

Լսում ենք, որ թիֆլիսի նահանգական իշխանութիւնը թողարկել է Կովկասի հայոց Բարեգործական ընկերութեան խորհրդին բանալ իր ձեռքի տակ դրամատիկ-ընկերացարան (Общественная драматическая)

Երեքշաբթի, մայիսի 19-ին, թիֆլիսի աղուականների կալուածական բանկի ընդհանուր ժողովի վերջին և բաղնամարդ նիստն էր: Ընթացիկ մի քանի հարցեր ընկերուց յետոյ, կատարուեց պաշտօնական անձանց ընտրութիւնը: Պէտք է ընտրվեն վերատեսուչող մասնագիտովի մի անդամ, բանկի վարչութեան մէջ անդամ և երկու զննատուներ: Ընտրուեցան իշխան Պ. Գրիգորիսիլի—վերապատուող մասնագիտովի անդամ, բանկի վարչութեան անդամի պաշտօնի համար բուժարկուեալ էին երկու հոգի՝ իշխան Գ. Ավարյան և բանկի հաշուապահ իշխան Գ. Պալեյնով: Որոշուեց առաջինը ձայների առաւելութեամբ վարչութեան անդամ ընտրուեց: Գնահատողներ ընտրուեցան իշխ. Յիւրիանով և Ա. Պրօկուրով, որոնք առաջ էլ նոյն պաշտօնն ունենին:

Բաժայէլ Պատկանեանի օգուտն ստացանք օրերը Նուխի Մարտիկանցի ձեռքով թիֆլիսում հաւաքած 50 ռուբլի: Աստուծոյն օրհորդական զարդից ուսուցչիները ձեռքով հանգանակած 84 ռ.: Բագրից, պ. Մատուրեանցի և ընկ. Գործարանի մի խումբ արհեստագործներից և ծառայողներից 23 ռ., ընդամենը 157 ռ: Ուրեմն նախկին 811 ռ. 20 կ. գումարի հետ այժմ ունենք 968 ռ. 20 կոպէկ:

Ստացանք Մարկայում տպագրած մի վէպ, «Փղերիկ Ասող» վերնագրով, աշխատութիւն Սանդուխտ:

Պետերբուրգի լրագրիները տպագրել են խորհրդի մասնաշաղկի կենսագրութիւնը՝ նրա ընտրութեան առիթով:

Կայացուցիւ պ. Պրօկուր, պրօկուրօր Կանչէլի և այլ աստիճանաւորներ, «ԿԱՅԿԱՅ» լրագրի խմբագիր պ. Միլիտան, մամուլի ներկայացուցիչներ և զանազան քաղաքներից եղած բաղնամարդ հիւրեր: Մօտ 200 հոգի սեղան են նստած. դուրսը ժողովուրդը կանգնած հանդիսատես է: Բաղնամարդի կենսացներ առաջարկուեցան և շատ ճառեր խօսվեցան: Տեղապահ սրբազանն առաջարկում է Օգոստոսիան Կայսրի կենսացը, որ խմբում է անվերջանալի ծախսարարութիւնների կենսացներ մէջ: Տեղապահի երեքեկ խումբը երգում է «Տէր Կեցողիկայս» երգը: Պ. Պրօկուր չնորհակալութիւն յայտնելով յանուն Կայսրական կառավարութեան, իր կողմից առաջարկում է բաժնի հայ լուսաւորչական եկեղեցու բարօրութեան և պաշտօնաւորութեան համար և ուրախութիւն է յայտնում, որ ընտրութիւնները կատարվեցին օրինակելի կարգապահութեամբ և գիտակցական վերաբերութեամբ դէպի վեհ գործը: Այս ճառը հայերէն թարգմանում է պ. Մէլիք-Աղամեանը և ընդհանուր ողբերգութիւն է յարուցանում: Ապա խմբում են Օսմանեան վեհ. Սուլթանի, պարսից արքայախախալ Հաշի կենսացներ: Տեղապահ սրբազանն առաջարկում է խմբել Հայրիկի կենսացը, որն ընդունվում է սրբանշխի հոգեզմայրութեամբ: Հմայեալ կայսրուհու Գլխաւոր հայոց եկեղեցու և հայրապետական գահի ու Էջմիածնի անսասն պահպանութեան համար: Այդ կենսացի վրա խմբովին հանդիսականներն երգում են «Էջմիածնի ի Զօրե» շարաքանդ: Ներկայից առաջնորդ Ստեփան Կայսրական խորատ պատգամը ուսով և զգացմամբ և բոլոր պատգամաւորների կենսացը խոր

Մ. Մարտիկանի «Խորհրդի» վերնագրով կենսագրական աշխատութիւնը՝ օտար քաղաքներից տանել ցանկացողները կարող են դիմել թէ հեղինակին և թէ կենսագրական գրադարձաւորողին:

Երեքշաբթի, մայիսի 19-ին, նորիս մեր քաղաքն եկած Պետերբուրգի կայսերական թատրոնի արտիստների ընկերութիւնը Վ. Միլիտան-Սամոյլովայի, Վ. Գալիլեօֆի, և Պ. Լեւակու մասնակցութեամբ քաղաքային թատրոնում տուեց իր առաջին ներկայացումը: Խաղացին «Արջ» 1 արարածով կօմեդիաները և «5-րդ օրը» օրինակաւորի դիւետներ: Այնքան Վեհ քաղաքային թատրոնի բեմի վրա չէինք տեսել մի այդպիսի աշուղ ներկայացում: Թէ պիտաներ ընտրութիւնը և թէ դերասանների ու դերասանուհիների չնորհալի խաղը նպատակ էին ներկայացման աղոթութեամբ: Մասնաւոր հասարակութեան բոլոր ծախսարարութիւններն արժանացաւ պ. Գալիլեօֆի, որը իր բնական և գեղեցիկ խաղով դրաւեց ամբողջ հասարակութեան համակրութիւնը: Թատրոնը լի էր:

Մայիսի 3-ից առաջ մենք հաղորդեցինք, որ պ. Արզար Յովհաննիսեան պատգամաւոր է նշանակված Բուռասայի և Եղիպատի թեմերի կողմից, ինչպէս հաղորդել էին և միւս լրագիրները: «Արձագանքը» իրան յատուկ ոճով պատասխանեց մեզ, թէ այդ լուրը չէին ծուլ է, և որ պ. Յովհաննիսեան ոչ թէ նշանակվել է, այլ ընտրվել է Եղիպատի և Բուռասայի թեմերի պատգամաւոր, ինչպէս ընտրվել են և միւս պատգամաւորները: Այժմ բանից դուրս է դալիս, որ «Արձագանքը» ինքն է հաղորդել չէին ծուլ, և այն էլ, ի հարկէ, դիտմամբ: Եւ միայն համազգային ժողովի ցուցակից (որ նոյն իսկ ինքը «Արձագանքը» էլ է տպել իր № 55-ի մէջ) երևում է, որ Եղիպատի երեք չէ ընտրել պ. Յովհաննիսեանին պատգամաւոր, և այդ մասին ոչ մի տեղ ոչ մի խօսք չը կայ ասված: Ուրեմն ճշտեցիք առաջ «Արձագանքը» այդ չինքն լուրը, որը և փառաւորապէս հաղորդեց: Իսկ ինչ վերաբերում է Բուռասայի կողմից պատգամաւոր ընտրվելուն, դրա ն ուրիշն արժէքն էլ պարզ երևում է «Մշակի» անցեալ համարում տպագրված «Կաթողիկոսական ընտրութեան պատմութիւնից», որից երևում է, որ պ. Յովհաննիսեան միայն ապրիլի 22-ից յետոյ է ընտրվել... Ինչ ունի ասելու «Արձագանքը» և այս փաստերի դէմ:

Թիֆլիսի Հրատարակչական ընկերութիւնը մտադիր է նշանակել տարեկան մրցանակ՝ արժանաւորագրող աշխատութիւնների համար: Այդ հարցը կը ներկայացուի առաջիկայ ընդհանուր ժողովի ընտրութեան:

ված ճառում է համարաշխարհական և սերոյ մասին: Միաժամանակ Մեարդը արքեպիսկոպոսը յիշեցնելով, որ Ամենադոքտրինա Կայսրի հովանաւորութեան ներքին պարտական այն ազատութիւնը, որով կատարեցինք մեր եկեղեցու պետի ընտրութիւնը և քառահատկութիւնը այն աշխարհութիւնը, որ հայկայեցի Կայսրի իշխանութեան ներկայացուցիչը մեր երկրում, առաջարկում է խմբել կողմից կատարուեալ պետ Զերեմէտէի կենսացը, որն և ընդունվում է ամենամեծ ուրախութեամբ և երգով: Ապա բնաւորաբար պատգամաւոր պ. Մամիկոնեան օտքի կանգնելով առաջարկում է խմբել ընտրեալ երկրորդ կաթողիկոսացու—Իվարեանի կենսացը:

Ամբիկայի հայ գաղթականութեան կողմից Պարսկաստան գնացած պատուիրակ Սառաֆեան խօսում է այն մասին, որ Ռուսաստանի միջազգայնային դէպի հայ ազգը ցուց տուած կատանութիւնը հետեանք է հայերի հաւատարմութեան և նրանց զանազան ասպարէզներում ցուց տուած լուծաւորութեան:

Պ. Գ. Արծրունի առաջարկում է Տեղապահ սրբազանի կենսացը այն գեղեցիկ հիւրասիրութեան համար, որով նա ընդունեց ամենքն և այն անաշուտութեան համար, որով նա վարեց ընտրական գործը:

Սրբազան Արիստակէս Սեդրակեան իր խորին ուրախութեան է յայտնում նրա համար, որ ընտրութիւնները խաղաղութեամբ, հանգաւորութեամբ և համարաշխարհական կատարվեցին չնորհի ժողովի անդամների գործունեութեան, ուստի առաջարկում է բոլոր պատգամաւորների կենսացը խոր

Արտասահմանի մամուլի մէջ բաւական մանրամասն տեղեկութիւններ են տպագրված խորհրդի ընտրութեան և անձնաւորութեան մասին:

Մեր խմբագրութեան մէջ ստացուեց մի նոր գիրք, որը տպագրված է Ալեքսանդրօպօլում: Գրքի վերնագիրն է «Հայ աշուղներ», աշխատութիւն Գ. Լեւոնեանի: Աշխատասիրողը այդ գրքի մէջ հաւաքել է ամբողջ էլ զանազան տեղեկութիւններ բաղնամարդ աշուղների կենսացի և երգերի մասին: Գրքն արժէ 30 կոպէկ:

Երկուշաբթի, մայիսի 18-ին, կայացաւ Հայոսահայ Բարեգործական ընկերութեան ընդհանուր ժողովը, ներկայութեամբ անկի քան 40 անդամների: Ժողովում կարգացուեցին և հաստատուեցին ինչպէս անցեալ տարւայ հաշիւը, այնպէս և այս տարւայ նախահաշիւը: Նախահաշիւ ընկերութիւնը այս տարի մուտք սպասում է 5530 ռուբլի, և համարեա թէ նոյնքան էլ ծախս է նախատեսված: Հաշիւները հաստատուեց յետոյ ժողովը զբաղվեց հայ վարժուհիների համար կօւրսեր պահելու խնդրով, մի հարց, որը թէ անցեալ և թէ այս տարի յարուցեց տիկին Լ. Թամանյան: Ինչպէս յայտնի է անցեալ տարի ընկերութիւնը բացեց այդ կուրսերը, որոնց նպատակն էր միջոց տալ հայ վարժուհիներին պատրաստուել և քննութիւն տալ, օրինական վկայական ձեռք բերելու համար: Տարաքաղաքար մեր վարժուհիները բաւական անտարբեր գտնուեցան և կուրսերին յաճախողներ թիւը շատ քիչ էր: Այս տարւայ վերաբերութեամբ ընդհանուր ժողովը ձայների մեծամասնութեամբ սկզբունքով վճռեց շարունակել կուրսերը: Նոյն ժողովը, տիկին Սարգսեանի առաջարկութեամբ, ընտրեց երեք հոգուց բաղկացած մի մասնագիտով, որի պարտքն է մշակել այն հարցը, թէ ինչ միջոցներով և ինչ կերպով կարելի է բանալ կուրսերը: Ժողովի վերջում տեղի ունեցաւ վարչութեան երեք անդամի և երեք փոխանդամի ընտրութիւնը: Անդամներ ընտրվեցին օր. օր. Սեթրաֆեան, Արզուրեան և Ալեքանդրեան: Վերջինը հրաժարվեց անդամ լինելուց և նրա տեղն անցաւ ձայների կարգով տիկին Տէր-Յովհաննիսեան: Փոխանդամներ ընտրվեցին Ալեքանդրեան, Արախանեան և Մամիկոնեան:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Թէհանից Լուսինի լրագրիներին հաղորդում են, որ այս օրերս Մէշէղից Տուրքաի գնացող ուսու բժիշկը հաստատեց, որ Մէշէղի շրջակահերում յայտնեցան ասիական խոլերայով վարակելու դէպքեր: Մահվան դէպքեր սակայն քիչ են,

մեղ: Հ. Առաքելեան, մի անգամ ևս արծարծելով և բացատրելով իր ճառի այն կէտը, որը վերաբերում է խորհրդի օրինապահութեան և յատկութեան տալ զԱստուծոյն Աստուծոյ և զԿայսրին կայսեր, բացատրելով որ հայերը Ռուսաստանում համակված են միայն օրինապահական ձգտումներով, առաջարկում է խմբել բարձր իշխանութեան ներկայացուցիչ Պրօկուրի կենսացը: Գ. Ն. Ալեքանդրեան առաջարկում է խմբել սխիզի պրօկուրօր պ. Կանչէլու կենսացը: Բժիշկապետ Նեփոլոնտ Լուսաւորեան և մաքի մշակների ու անդամների կենսացը: Կիւրեճեան Եփեփեան առաջարկում է Էջմիածնի միաբանութեան, ճեմարանի կենսացը յանձնի սրբազան Սեդրակեանի: Ապա հետզհետէ խօսեցին Սառաֆեան (երկրորդ անգամ), սրբազան Հմայեալ կայսրուհու Գլխաւոր պետ, սրբազան Սահակ կայսրուհու խաղաղութեան, սրբազան Օրմանեան, Համբ. Առաքելեան (երկրորդ անգամ), Փափաղեան: Եւ միայն համառօտ կերպով յիշում են կենսացները և անունները, որովհետև արդէն «Մշակ» լրագրից այդ օր խօսված ճառերի բովանդակութիւնը յայտնի է: Այս կասեմ, որ այդ օր ողբերգութեան և ուրախութեան չափ ու սահման չը կար և այդ ընդհանուր հոգեկան տրամադրութիւնը ընտրութեան յաջող ելքի արդիւնքն էր:

Ժամը 5-ին երբ վերջանում է ճաշը, հանվում է պատգամաւորների, այն է ընտրողական ժողովի խմբական լուսանկարը:

Հ. Առաքելեան
(Կը շարունակվի)

Типографія Канцел. Главнотач. Гражданск. частью на Кавказѣ, Лорисъ-Меликовская ул., д. каз.